

Dimarts, 15 de gener de 2013

20.30 h — Sala de Concerts

06

Orquestra de Cadaqués, *Barbara Hendricks*

Orquestra de Cadaqués

Barbara Hendricks, soprano

Miquel Bernat, percussió

Jaime Martín, director

I

Joan Guinjoan (1931)

Concert per a percussió (estrena absoluta) 25'

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Ària de concert *Basta vincerai... Ah, non lasciarmi*, KV 486a (295a) 6'

Ària de concert *Misera dove son... Ah non son io che parlo*, KV 369 6'

Hector Berlioz (1803-1869)

Herminie, H. 29 (escena lírica) 18'

Recitatiu: *Quel trouble te poursuit, malheureuse Herminie*

Ària: *Ah! Si de la tendresse où mon coeur s'abandonne*

Recitatiu: *Que dis-je?*

Ària: *Arrête! Arrête! Cher Tancredi*

Recitatiu: *Que Clorinde est hereuse!*

Ària: *Venez, venez, terribles armes!*

Pregària: *Dieu des Chrétiens!*

II

Franz Schubert (1797-1828)

Simfonia núm. 9, en Do major, D. 944, "la Gran" 48'

Andante – Allegro ma non troppo

Andante con moto

Scherzo. Allegro vivace

Allegro vivace

Tots sou part del Palau

Gràcies!

Mecenes Protectors

Col·laboradors

— Aena	— Col·legi d'Enginyers	— HP
— Aenor	de Camins, Canals i Ports	— La Xarxa
— Almirall, S.A.	— Deloitte	— Loteria de Catalunya
— Autoritat Portuària de Barcelona	— El Mundo	— Mémora
— Bagués-Masriera Joiers	— El Punt Avui	— Miquel Alimentació Grup
— Basi, S.A.	— Esteve	— Nestlé España, S.A
— Bodegues Sumarroca	— Europa Press de Catalunya, S.A.	— RAC1/RAC105
— Canon España, S.A.	— Expansión	— Reial Automòbil Club
— Caprabo	— Fluidra	de Catalunya
— Cobega	— Fundació Castell de Peralada	— Roca Junyent, S.L.
— Col·legi de Farmacèutics	— Fundació Puigvert	— Trenti, S.A.
de Barcelona	— Hoteles Catalonia	— Unnim

Amics Benefactors: Agefred, S.A. — Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Quadis — Selmar, S.A. — Teatre Romea

Mecenes d'honor

Comentari del programa

Palau 100

El *Concert per a percussió i orquestra* de Joan Guinjoan, “encàrrec de la Fundació Autor i de l’Asociación Española de Orquestas Sinfónicas a proposta de l’Orquestra de Cadaqués”, fou escrit entre el 2011 i el 2012. “En comptes de trencar amb la tradició pretenc continuar des d’ella tot posant-hi un granet de Guinjoan.”

El “Quasi moderato” inicial “és el moviment fonamental. Hi ha moments en què hi ha fusió entre orquestra i solista però l’orquestra no es limita a acompanyar”. Uns glissandi de la corda donen lloc a l’entrada del solista i s’imposa un motiu en terceres que apareix en diferents moments al llarg de tota la composició.

El segon moviment, “Moderato”, comença “amb les cordes col legno en un intent de fusionar timbres de l’orquestra amb determinats instruments de percussió”. Després, el vibràfon introdueix un nou motiu de caràcter *cantabile* que adquireix protagonisme. Segons avancem trobem una reminiscència raveliana –fet ja habitual en les obres de Guinjoan– en aquest cas un joc d’harmònics naturals de la corda basats en *Soupir* del compositor francès.

“*És véritablement be bop*”: així defineix Guinjoan el tercer moviment, “Vivo”. Els primers violins i les flautes exposen una cèl·lula que és la base de tot el moviment alhora que ho és també un clar caràcter improvisat i reminiscències clares dels motius escoltats als dos moviments precedents.

Amb les dues àries de concert de Mozart apreciem l’home de teatre que fou i, sobretot en la primera, cal destacar una gran expressivitat, de vegades colpidora. En la segona crida l’atenció com passem d’una gran tensió a l’abatiment per acabar en un clima de serenitat.

El 1828, un jove Berlioz de vint-i-cinc anys intentava per segon cop aconseguir el Prix de Rome. L’any anterior el jurat trobà que el seu *Orphée déchiré par les Bacchantes* era massa agosarada i dissonant i potser per això optà per una obra eminentment clàssica, la cantata o escena dramàtica *Herminie*, amb la qual obtingué el segon premi. Es tracta d’una veritable òpera en miniatura que ens sorprèn d’entrada quan escoltem just al principi de la seva breu introducció orquestral una melodia que trobem en diferents moments al llarg de tota la composició i que anys després esdevingué la *idée fixe* de la *Simfonia fantàstica*. Se succeeixen moments d’intens dramatisme amb altres de més lírics i fins i tot d’una certa contemplació, com és el cas del número final, amb una pregària com a secció central d’una ària brillant.

Al llarg dels quatre moviments de *La Gran* de Schubert trobem melodies de gran noblesa –com la que escoltem just començar el primer moviment– i altres del Schubert més nostàlgic –com la principal del segon– alhora que apreciem el domini de la forma clàssica del compositor –com l’inesperat *scherzo* en forma sonata que és el tercer moviment. Al quart moviment, de grans proporcions, trobem una evocació del tema principal del darrer moviment de la *Simfonia núm. 9* de Beethoven, fet prou eloqüent i que ens parla d’un Schubert sempre fascinat i gran admirador del geni de Bonn.

Josep Pascual

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791):
Ària de concert *Basta vincesti... Ah, non lasciarmi*

Pietro Metastasio

Basta, vincesti

Didone:
Basta; vincesti: eccoti il foglio.
Vedi quanto t'adoro ancora, ingrato!
Con un tuo sguardo solo
mi toglì ogni difesa e mi disarami
Ed hai cor di tradirmi? E puoi lasciarmi?

Ah! non lasciarmi, no,
bell' idol mio:
di chi mi fiderò,
se tu m'inganni?

Di vita mancherei
nel dirti addio;
che viver non potrei
fra tanti affanni.

(Recitatiu i ària per a soprano i orquestra, KV 486a, Mannheim, 27 febrer 1778)
(ària de Dido de *Didone abbandonata*, acte II, escena 1a)

Prou, has guanyat

Dido:
Prou; has guanyat: heus ací el document.
Mira, ingrát, com t'adoro encara!
Amb una sola mirada
destrueixes les meves defenses i em
desarmes.
I tens cor per trair-me i abandonar-me?

Ah, no em deixis, no,
bell idol meu!
De qui em fiaré
si tu m'enganyes?

Em faltarà la vida
al dir-te adéu;
car no podré viure
entre tants afanys!

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791):
Ària de concert *Misera dove son... Ah non son io che parlo*

Pietro Metastasio

Misera, dove son

Fulvia:
Misera dove son! L'aure del Tebro
son queste ch'io respiro?
Per le strade m'aggioro
di Tebe e d'Argo; o dalle greche sponde,
di tragedie feconde,
vennero a questi lidi
le domestiche Furie,
della prole di Cadmo e degli Atridi?
La d'un monarca ingiusto
l'ingrata crudeltà m'empie d'orrore:
D'un padre traditore
qua la colpa m'agghiaccia;
e lo sposo innocente ho sempre in faccia.
Oh immagini funeste!
Oh memorie! oh martiro!
Ed io parlo, infelice, ed io respiro?
Ah! non so io che parlo,
è il barbaro dolore,
che mi divide il core,
che delirar mi fa.

Non cura il ciel tiranno
l'affanno in cui mi vedo;
un fulmine gli chiedo,
e un fulmine non ha.

(Escena i ària per a soprano i orquestra, KV 369, Munic, 8 març 1781)
(ària de Fulvia de l'òpera *Ezio*, acte III, escena 12a)

Pobre de mi, on sóc?

Fulvia:
Pobre de mi, on sóc? Són les brises del
Tebre
aquestes que respiro?
Camino per les rutes de Tebes i d'Argos?
O venero en aquestes platges
les fúries familiars
de les ribes gregues,
fecundes en tragèdies,
de la nissaga de Cadmos o dels Àtrides?
Allà, l'ingrata crueltat
d'un monarca injust m'omple d'horror,
i aquí em glaça la culpa
d'un pare traïdor;
i sempre tinc present l'espòs innocent.
Oh, funesta imatge!
Oh, dolorosos records!
I jo, infeliç, parlo i respiro?
Ah, no sóc jo qui parla,
és el cruel dolor
que em destrossa el cor
i em fa delirar.

No sana el cel tirà
els afanys en els quals em trobo;
li demano que em fulmini
però no té cap llamp.

Hector Berlioz (1803-1869): *Herminie*

Pierre-Ange Vieillard

Herminie

Récit.
*Quel trouble te poursuit, malheureuse
Herminie?
Tancrede est l'ennemi de mon Dieu, de ma loi;
Du trône paternel ses exploits m'ont bannie;
Il a porté le ravage et l'effroi
Dans les cités de la triste Syre.
Par lui j'ai tout perdu, tout! jusqu'à mon
repos,
Jusqu'à la haine, hélas! pour l'auteur de mes
maux.
Oui, Tancrede, à tes lois en amante asservie,
Je chéris le poids de mes fers,
Je chéris les tourments que pour toi j'ai
soufferts.*

Air
*Ah! Si de la tendresse où mon coeur
s'abandonne
Je devais obtenir le prix dans ton amour,
Dieux! avec quel transport je bénirais le jour
dés!,
Où je l'aurais conquis en perdant ma
couronne!
Mais je t'adore, hélas! sans retour, sans espoir.
Chaque instant de mes feux accroît la
violence,
Mon coeur brûle! et ma bouche est réduite au
silence,
Et mes yeux ne peuvent plus te voir ...*

Récit
*Que dis-je? où s'égarent mes vœux?
De l'excès du malheur quand je suis menacée,
Je me livre aux amours d'une flamme
insensée.
Bientôt dans un combat affreux,
De Tancrede et d'Argant la haine se signale.
Déjà, dans une lutte à tous les deux fatale,
Tancrede triomphant a d'un sang généreux
Marqué ses exploits glorieux.
Si, n'écoutant que l'ardeur qui l'anime,*

Hermínia

Recitatu
Quin desfici et persegueix, malaurada
Hermínia?
Tancred és l'enemic del meu Déu, de la
meva llei;
les seves proeses m'han allunyat del tron
patern;
ha portat la devastació i el terror
a les ciutats de la trista Síria.
Per ell ho he perdut tot, tot!, fins el meu
repòs,
fins l'odi, ai!, a l'autor dels meus mals.
Sí, Tancred, com amant esclavitzada per les
teves lleis,
m'estimo el pes de les meves cadenes,
m'estimo els sofriments que he sofert per tu.

Ària
Ah! Si de la tendresa a què s'abandona el
meu cor
hagués d'obtenir el premi en el teu amor,
amb quina joia beneiria el dia
en què l'hauria conquerit tot perden la meva
corona!
Però t'adoro, ai!, sense ser correspost, sense
esperança.
Cada instant del meu ardor incrementa la
violència,
el meu cor crema! i la meva boca s'ha reduït
al silenci,
i els meus ulls ja no et poden veure...

Recitatu
Què dic? On es perden els meus anhels?
De l'excés de malaurança quan em sento
amençada,
passo a entregar-me als amors d'una flama
eixelebrada.
Aviat en un atroç combat
es veu l'odi de Tandred i Argant.
Ja, en una lluita fatal per a tots dos,
el triomfant Tancred ha marcat amb sang
generosa

*De sa force abattue il prévient le retour,
D'un héroïque effort il tombera victime ...
Mortel effroi pour mon amour!*

Air
*Arrête! Arrête! Cher Tancrede,
Je frémis du péril où tu cours!
Le coup qui menace ta tête,
En tombant trancherait mes jours.
J'exhale en vain ma plainte fugitive.
Je l'implore, il ne m'entend pas.*

Récit
*Que Clorinde est heureuse! Au milieu des
combats,
De son sexe abjurant la faiblesse craintive;
Le courage guide ses pas.
Que je lui porte envie! À ces murs suspendue,
Son armure frappe ma vue.
Si j'osais m'en couvrir!... Si, trompant tous
les yeux,
Sous cette armure aux périls consacrée,
Je fuyais d'Aladin le palais odieux,
Et du camp des chrétiens allais tenter l'entrée!
Mais, que dis-je? Que dis-je? Mon faible bras
Pourrait-il soutenir sa redoutable lance?
Tancrede va mourir peut-être, et je
balance!
C'est trop tarder, je cours l'arracher au trépas.*

Air
*Venez, venez, terrible armes!
Venez, venez, fiers attributs de la valeur!
Cessez, cessez d'exciter les alarmes!
Protégez l'amour, protégez le malheur!*

Prière
*Dieu des chrétiens, toi que j'ignore,
Toi que j'outrageais autrefois,
Aujourd'hui mon respect t'implora.
Daigne écouter ma faible voix!
Guide ta tremblante ennemie
Près de ton vengeur généreux!
Tu deviens le dieu d'Herminie,
Si tu rends Tancrede à mes vœux.*

les seves glorioses proeses.
Si escoltant només l'ardor que l'anima,
preveu el retorn de la seva força abatuda,
caurà víctima d'un esforç heroic...
Espant mortal per al meu amor!

Ària
Atura't! Atura't! Estimat Tancred,
tremolo pel perill que corres!
El cop que amenaça el teu cap,
si caigués tallaria els meus dies.
Aleno inútilment la meva queixa fugitiva.
L'imploro, però no em sent.

Recitatu
Que feliç és Clorinda!, enmig dels combats,
abjurant la feblesa queixosa del seu sexe;
el coratge guia les seves passes.
Com l'envejo! Penjada d'aquests murs,
la seva armadura colpeja la meva visió.
Si jo gosés cobrir-me'n!... Si, enganyats tots
els ulls,
sota aquesta armadura consagrada als
perills,
fugís de l'odiat palau de Saladí,
i intentés entrar en el campament dels
cristians!
Però, què dic? Què dic? El meu dèbil braç
podria sostenir la seva temible llança?
Tancred potser morirà, i jo vacil·lo!
M'entretinc massa, corro a arrancar-lo de la
mort.

Ària
Veni, veniu, armes terribles!
Veni, veniu, atributs orgullosos del valor!
Pareu, deixeu d'excitar les alarmes!
Protegiu l'amor, protegiu la desgràcia!

Pregària
Déu dels cristians, a qui jo ignoro,
a qui vaig insultar una vegada,
avui t'imploro respectuosa.
Digna't escoltar la meva feble veu!
Guia la teva tremolosa enemiga
cap el teu generós venjador!
Et converteixes en el Déu d'Hermínia,
si tornes Tancred als meus anhels.

Traducció catalana:
Manuel Capdevila i Font

Discografia

Joan Guinjoan: *Concert per a percussió* (estrena)
No hi ha cap enregistrament comercial

Wolfgang Amadeus Mozart:
Basta vincerli... Ah, non lasciarmi, KV 486a (295a)
Misera dove sono... Ah non son io che parlo, KV 369
Barbara Hendricks, soprano. English Chamber Orchestra. Jeffrey Tate, director. EMI.

Edita Gruberova, soprano. The Chamber Orchestra of Europe. Nikolaus Harnoncourt, director. Teldec

Gundula Janowitz, soprano. Orquestra Simfònica de Viena. Wolfgang Boettcher, director. Deutsche Grammophon.

Julian Banse, soprano. Orquestra de Cambra de Munic. Christoph Poppen, director. Tudor

Hector Berlioz: *Herminie*
Mireille Delunsch, soprano. Orchestre des Champs Élysées. Philippe Herreweghe, director. Harmonia Mundi

Janet Baker, mezzosoprano. Orquestra Simfònica de Londres. Colin Davis, director. Philips.

Véronique Gens, soprano. Orchestre National des Pays de la Loire. John Axelrod, director. Ondine.

Rosalind Plowright, soprano. Orquestra Philharmonia. Jean-Philippe Rouchon, director. ASV.

Franz Schubert: *Simfonia núm. 9, en Do major, D. 944, "la Gran"*
Orquestra Filharmònica de Berlín. Wilhelm Furtwängler, director, Deutsche Grammophon.

Orquestra Simfònica de Londres. Josef Krips, director. Decca.

Royal Concertgebouw Orchestra. Nikolaus Harnoncourt, director. Teldec.

Orquestra del Segle XVIII. Frans Brüggen, director. Philips.

Les Musiciens du Louvre Grenoble. Marc Minkowski, director. Naïve.

Orquestra de Cambra Escocesa. Charles Mackerras, director. Telarc.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Karl Böhm, director. Deutsche Grammophon.

Orquestra Filharmònica de Viena. Riccardo Muti, director. EMI.

Orquestra Filharmònica de Londres. Carlo Maria Giulini, director. BBC Legends.

Orquestra Philharmonia. Otto Klemperer, director. EMI.

Selecció a càrrec de *Javier Pérez Senz*, periodista i crític musical

No et perdis la nova edició!

REVISTA MUSICAL CATALANA

PREU REVISTA
R^MC
4€

SUBSCRIPCIÓ ANUAL
R^MC
20€

**Fa un any va començar
una nova etapa per a aquesta
emblemàtica publicació.**

També pots subscriure't a la versió digital
per només 10€ a l'any.

www.revistamusical.cat

Troba'ns a:

Biografies

Palau 100

Orquestra de Cadaqués

L'Orquestra de Cadaqués va néixer l'any 1988 per iniciativa d'un grup de músics de diversos països d'Europa que volien crear una orquestra activa, de formació clàssica, que portés els seus projectes arreu del món.

Actualment, el seu director titular i principal és Gianandrea Noseda, guanyador el 1994 del Concurs Internacional de Direcció que l'Orquestra de Cadaqués organitza biennalment. Jaime Martín n'és el director titular, i Sir Neville Marriner, el principal director convidat. Des del 1990 Llorenç Caballero n'és el director artístic. Jesús Rueda i Ainhoa Arteta en són els artistes residents.

Al llarg dels seus vint anys d'existència, aquesta formació ha anat adquirint un caràcter distintiu per iniciatives com el Concurs Internacional de Direcció d'Orquestra, el treball conjunt amb compositors contemporanis (Xavier Montsalvatge, Jesús Rueda i Joan Guinjoan, entre d'altres), la incorporació en el seu repertori habitual d'obres desconegudes, com també la col·laboració amb artistes d'altres àmbits musicals, com Paco de Lucía, Tete Montoliu o Michel Camilo. L'Orquestra ha ofert programes al costat d'Àlicia de Larrocha, Jean-Pierre Rampal, Jean Françaix, Rafael Orozco, Rafael Puyana, Narciso Yepes, Teresa Berganza, Ainhoa Arteta, Lisa Batiashvili i Maria João Pires.

En l'àmbit internacional, ha participat en el Festival de Música de Santo Domingo (2005) i ha realitzat gires pels Estats Units (2005), el Japó (2006) i el Sud-est asiàtic (Gira Toyota Classics, 2002 i 2007) i per Alemanya (2011).

És orquestra resident del Cicle Ibermúsica de l'Auditorio Nacional de Madrid i manté una intensa activitat concertística i pedagògica a Girona, en estreta vinculació amb l'Auditori i l'Ajuntament d'aquesta ciutat.

L'Orquestra de Cadaqués té editats diversos CD amb el director Sir Neville Marriner, i les simfonies de Brahms i altres obres amb Gianandrea Noseda. Juntament amb la discogràfica Tritó, ha presentat "La Corxera Juganera", una col·lecció d'obres de música clàssica per al públic infantil.

Barbara Hendricks, *soprano*

Va néixer a Arkansas (EUA) i es va graduar en música a la Juilliard School of Music de Nova York amb Jennie Tourel. El 1974 va debutar als Estats Units a l'Òpera de San Francisco i a Europa al Festival Glyndebourne i va iniciar així una carrera que la va portar als principals escenaris, com l'Òpera de París, el Metropolitan de Nova York, el Covent Garden de Londres i La Scala de Milà, a més de Berlín, Viena, Hamburg i Munic.

Té un repertori que abasta més de 20 personatges d'òpera, 12 dels quals han estat enregistrats. Inclouen des d'òperes de Mozart fins a les obres clàssiques franceses (Micaela de *Carmen*, *Manon* de Massenet, Mélisande de Debussy), així com les grans obres mestres italianes (Liu de *Turandot*, Gilda de *Rigoletto*). El 1998 va cantar Liu en la històrica representació a la Ciutat Prohibida de Pequín, sota la batuta de Zubin Mehta. Va debutar al cinema com a Mimì (*La Bohème*) amb la regidoria de Luigi Comencini.

Des que el 1974 debutà al Town Hall de Nova York, és considerada una de les principals i més actives liederistes. Entre els pianistes amb els quals ha actuat i realitzat enregistraments, destaquen D. Alexeev, M. Béroff, Y. Bronfman, M. Dalberto, R. Gothoni, R. Lupu, M. J. Pires, A. Schiff i P. Serkin. El seu gran amor per la música de cambra la impulsa a participar en festivals de música de cambra amb amics que comparteixen aquesta passió. En l'àmbit concertístic, ha col·laborat amb els principals directors i orquestres actuals. És una de les artistes amb més grans èxits de vendes discogràfiques, amb més de 80 edicions sota la batuta de Barenboim, Bernstein, Davis, Dorati, Giulini, Haitink, Karajan, Maazel, Mehta, Sawallisch i Solti.

Barbara Hendricks va debutar al Festival de Jazz de Montreux el 1994 i, des de llavors, actua en festivals de jazz de tot el món amb el Magnus Lindgren Quartet.

El 1977 va fer una gira pel Japó amb Herbert von Karajan; el 1985 amb Bernstein; el 1986 amb l'Òpera de Viena, el 1996 amb l'Òpera d'Hamburg. A més de l'activitat operística i concertística, cada any realitza importants gires de recitals per l'Extrem Orient o l'Amèrica del Sud i en festivals d'arreu del món.

Barbara Hendricks porta gairebé 20 anys col·laborant activament amb l'Alt Comissionat per als Refugiats de les Nacions Unides i n'ha estat nomenada Ambaixadora Honorària vitalícia. El 1998 va crear la Fundació Barbara Hendricks per a la Pau i la Reconciliació; així va personalitzar la seva lluita en favor de la prevenció de conflictes al món i per facilitar la reconciliació als llocs estratègics. El 2001, a petició del Premi Nobel de la Pau Kofi Annan, va cantar en la gala dels Premis Nobel a Oslo. Ha rebut nombrosos premis, tant per la seva tasca artística com per les seves activitats humanitàries.

Miquel Bernat, *percussió*

Nascut a Benissanó (València), va estudiar als conservatoris de València, Madrid, Brussel·les i Rotterdam i també al Summer Cours d'Aspen (EUA). Va guanyar el premi extraordinari de fi de carrera del Conservatorio de Madrid, el premi especial de percussió del Concurs Gaudeamus d'Holanda i el segon premi del Concurs Nakamichi d'Aspen.

Músic de gran versatilitat, ha col·laborat amb l'OBC, Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam i amb els grups de música contemporània Ictus Ensemble de Brussel·les, Trio Allures i Duo Contemporain de Rotterdam, entre d'altres. Ha ofert recitals per Europa, Àsia, Amèrica, Àfrica i Austràlia i ha estrenat nombroses obres actuals, com el *Concert per a marimba i 15 instruments* de David del Puerto (Festival Ars Musica de Brussel·les i Ensembles de València), *Campos magnéticos* de César Camarero (amb l'Orquesta de la Comunidad de Madrid i l'Orquesta Nacional de Porto), *Mantis walk in a metall space* de Javier Álvarez (Centre Georges Pompidou de París) i *Sombrio* de Luis de Pablo (Música de Hoy, a Madrid).

Després d'impartir classes als conservatoris de Rotterdam i de Brussel·les, Miquel Bernat du a terme una intensa tasca pedagògica a l'Escola Superior de Música de Porto, a la Universitat d'Aveiro i a l'Escola Superior de Música de Catalunya, com també al curs Instrumenta d'Oaxaca, CIVEBRA (Curs Internacional d'Estiu de Brasília) i als Cursos d'Estiu de Darmstadt.

A Porto va crear el Drumming Grup de Percussão, que fou escollit grup resident de Porto, Capital Europea de la Cultura 2001, i amb el qual ha dirigit nombrosos concerts a Portugal, França, Bèlgica, Brasil, Sud-àfrica i Espanya.

El 1998 va ser solista en la música d'escena de l'espectacle *Just Before* de la companyia belga de la coreògrafa Anne Teresa de Keersmaeker, amb la qual també va actuar als seus espectacles *Rain*, *Drumming Live*, *April me* i *Steve Reich Evening*.

Apassionat per la creació contemporània i la recerca de noves formes d'expressió, col·labora estretament amb nombrosos compositors, que li han dedicat desenes d'obres, i amb això contribueix a ampliar el repertori en constant evolució de la percussió.

Jaime Martín, *director*

Després d'una intensa carrera com a solista de flauta, Jaime Martín ha accedit al món de la direcció d'orquestra guiat per Sir Neville Marriner, que el va presentar en una gira conjunta per Espanya amb l'Orquestra de Cadaqués. Des de llavors ha dirigit la Manchester Camerata, Orquestra Simfònica de Tenerife, Irish Chamber Orchestra, Simfònica de Castella i Lleó, OSV i la Simfònica de Galícia, entre d'altres. Els propers mesos col·laborarà amb l'Academy of St. Martin in the Fields, Orchestre Philharmonique de Radio France, Orchestre National de Lió, Orchestre National du Capitole de Tolosa de Llenguadoc i els London Mozart Players. El seu debut operístic tindrà lloc amb *Il barbiere di Siviglia* a l'English National Opera.

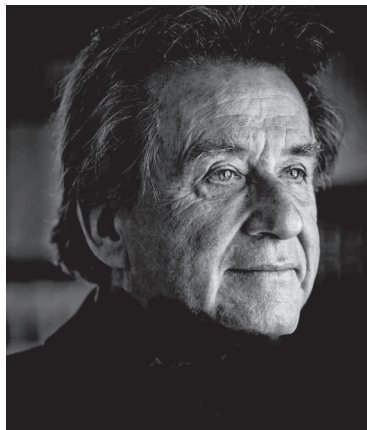
Ha enregistrat per al segell Tritó la *Tercera Simfonia* de Beethoven i la *Sinfonietta* d'Ernesto Halffter amb l'Orquestra de Cadaqués, així com dos CD amb l'OBC, amb obres d'Agustí Charles i Isaac Albéniz.

Nascut a Santander, Jaime Martín va estudiar a Madrid i més tard a l'Haia. Ha estat flauta solista de la Royal Philharmonic Orchestra, Academy of St. Martin in the Fields, Chamber Orchestra of Europe i de l'orquestra de l'English National Opera, i també ha realitzat una intensa tasca amb l'Orquestra de Cadaqués. Actualment és flauta solista de la London Philharmonic i professor del Royal College of Music a Londres.

Com a solista ha actuat amb nombroses orquestres, entre les quals l'Academy of St. Martin in the Fields, Royal Philharmonic, Virtuosos de Moscou, Orquestra de Santa Cecilia de Roma, Chamber Orchestra of Europe, simfòniques de Tenerife, Galícia, RTVE, Castella i Lleó, etc. Ha gravat per al segell Tritó i amb l'Orquestra de Cadaqués els *Concerts per a flauta i orquestra* de Mozart juntament amb Sir Neville Marriner, i la *Sinfonietta-concerto* de Xavier Montsalvatge amb Gianandrea Noseda. També ha enregistrat amb Murray Perahia els *Concerts* de Bach per a flauta, violí i piano amb l'Academy of St. Martin in the Fields per a Sony, els *Quartets per a flauta i cordes* de Mozart per a EMI, etc.

Jaime Martín ha interpretat música de cambra juntament amb artistes com Julian Bream, Beaux Arts Trio, Pinchas Zukermann i Pierre Laurant Aimard. També ha realitzat nombrosos enregistraments amb el Gaudier Ensemble.

Des de l'octubre de 2010 és el director titular de l'Orquestra de Cadaqués i el juny de 2012 va ser nomenat director titular de l'Orquestra Simfònica de Gävle (Suècia).

CONCERT 7

21 de gener de 2013 — 20.30 h

Rudolf Buchbinder, piano

F. Schubert: *Impromptus op. 142*

R. Schumann: *Estudis simfònics*

CONCERT 8

2 de març de 2013 — 19.00 h

**Symphonieorchester des
Bayerischen Rundfunks,**
Zubin Mehta

Yefim Bronfman, piano

Zubin Mehta, director

F. Liszt: *Mazeppa*, poema simfònic núm. 6

B. Bartók: *Concert per a piano i orquestra núm. 2*

P. I. Txaiovski: *Simfonia núm. 5, en Mi menor, op. 64*

CONCERT 9

18 de març de 2013 — 20.30 h

Gustav Mahler Jugendorchester,
Leif Ove Andsnes

Leif Ove Andsnes, piano

Herbert Blomstedt, director

L. van Beethoven: *Concert per a piano i orquestra núm. 4,*
en Sol major, op. 58

L. van Beethoven: *Simfonia núm. 7, en La major, op. 92*